

Ирина Флорин - Вятърът спи

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Встрани от сянката ми тръгвам вече, пред мене пътят заспал в мъгли,
плахо скривам една сълза, не личи, не личи.

Зад мене срещата която чаках, пред мен момичето което бях,
понесох всичко, но теб с мен не успях, не успях.

Все така е, в небето вятърът спи, звездите тръгват на отчаян лов,
но вече знаеш колко малко от мен е любов.

Зад мене мястото където ходех, пред мен момичето което бях,
оставих всичко, за спомен взех този смях, този смях.

Все така е, в небето вятърът спи, звездите тръгват на отчаян лов,
тревата вехне, дъждът нагоре вали без любов.(x2)

Без любов.